

ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม

ณัฐนิตย์ วงษ์วรรณ¹, สุวนันท์ วิเศษสิงห์¹, จุฑามาส ศรีชมภู² และ พิชรกันต์ นิมิตรศศิกุล^{2*}

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม

²อาจารย์ประจำหลักสูตรการบริหารทรัพยากรมนุษย์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม,
นครปฐม

*ผู้รับผิดชอบบทความ: email aae@webmail.npru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม 2) เพื่อเปรียบเทียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ พนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 95 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 77 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินค่าความตรงด้านเนื้อหาและค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$) การเปรียบเทียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ และแผนกงาน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

คำสำคัญ: ความปลอดภัย การปฏิบัติงาน อุตสาหกรรมน้ำผลไม้

The occupational safety of employees in the fruit juice industry, Samut Songkhram Province

Nattanit Wongwan¹, Suwanan Wisetsing¹, Jutamat Srichompu² and Patcharakan Nimitsadikul^{2*}

¹Students of Management Science Faculty (Human Resource Management)

Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom.

²Lecturer of Management Science Faculty (General Management).

Nakhon Pathom Rajabhat University, Nakhon Pathom.

*corresponding author: email aae@npru.ac.th

Abstract

The objectives of this research were; 1) to study the level of safety satisfaction of employees in the fruit juice industry, Samut Songkhram Province. 2) to compare the work safety of employees in the fruit juice industry, Samut Songkhram Province; classified by personal factor. This study was quantitative research. The study population was 95 employees in the fruit juice industry, Samut Songkhram Province. The sample size of 77 people using the stratified sampling method. The research tools used to collect data were questionnaires that were evaluated for content validity and questionnaire validity. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation, T-test, one-way anova, and Least – Significant Different.

The results of the research revealed that the overall level of satisfaction with the safety of employees in the fruit juice industry, Samut Songkhram was at a high level (\bar{X} =4.41). When considering each aspect, it was found that the work behavior was at the highest level (\bar{X} =4.52), and safety aspect was at a high level (\bar{X} =4.31). The comparison of the occupational safety of employees in a fruit juice industry, Samut Songkhram Province classified by personal factors including gender, status and different departments. The satisfaction with the safety at work significantly differed according to the assumption. The personal factors of employees, such as age, education level, employment length, number of hours worked per day were not significantly different from the assumption. The employees' personal factors as age, educational level, work year experience, and work hours per day were not different significantly and not based on the hypothesis.

Keywords: safety, work performance, fruit juice industry

1. บทนำ

ประชากรวัยแรงงาน หรือคนทำงานเป็นกลุ่มประชากรที่ถือว่ามีความสำคัญมากที่สุดในการสร้างผลผลิตแก่ประเทศ ประชากรกลุ่มนี้จึงเป็นกำลังแรงงานที่สำคัญในการผลักดันการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ และมีส่วนช่วยสร้างเสริม

ประเทศให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับสากล (เช่นฤทัย กาญจนจติตรา และคณะ, 2551) ซึ่งคนกลุ่มนี้จะต้องทำงานในสถานประกอบการประมาณ 8 ชั่วโมงต่อวัน ในการทำงานจึงอาจเกิดความไม่ปลอดภัยขึ้นได้ สถานประกอบการจึงควรให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยในที่ทำงานให้กับพนักงาน ซึ่งสาเหตุความไม่ปลอดภัยในการทำงาน อาจเนื่องมาจากพฤติกรรมในการทำงานของพนักงาน และจากการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยที่ขาดมาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุ ขาดการดูแลเอาใจใส่ และขาดการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านความปลอดภัย เพื่อสร้างทัศนคติที่ถูกต้องและมีความปลอดภัยของพนักงาน

ดังเหตุเพลิงไหม้โรงงานผลิตตุ๊กตาเคเดอร์ จังหวัดนครปฐม เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2536 สาเหตุของเพลิงไหม้เกิดจากความประมาทของพนักงานที่สูบบุหรี่ในโรงงาน ทำให้เกิดไฟลุกไหม้ อีกทั้งโรงงานตุ๊กตาเคเดอร์ ไม่ได้มาตรฐานความปลอดภัยหลายประการ จนทำให้มีลูกจ้างเสียชีวิต 188 ราย และบาดเจ็บอีกกว่า 469 ราย คณะรัฐมนตรีจึงมีมติเห็นชอบให้วันที่ 10 พฤษภาคม ของทุกปีเป็นวันความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ซึ่งเป็นโศกนาฏกรรมอันเกิดขึ้นจากการละเลยในเรื่องของความปลอดภัยในการทำงาน ทำให้สังคมเกิดความตระหนักในอันตรายและผลกระทบร้ายแรงที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงานมากขึ้น จากเหตุการณ์ดังกล่าว ประเทศไทยได้มีการขับเคลื่อนและดำเนินการเรื่องความปลอดภัยในหลาย ๆ เรื่อง ประการแรกคือ การมีนโยบายแห่งชาติ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2550 ที่กำหนดให้แรงงานปลอดภัยและสุขภาพอนามัยดี (Safety Thailand) ซึ่งเป็นระเบียบวาระแห่งชาติ เพื่อให้ทุกภาคส่วนเกิดความร่วมมือในการดำเนินการด้านความปลอดภัยในการทำงาน ประการที่สอง การมีแผนแม่บทด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานแห่งชาติ และประการที่สาม การมีพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554 นอกจากนี้ ได้มีการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยของประเทศไทยให้เป็นมาตรฐานนานาชาติ โดยได้มีการให้สัตยาบันอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 187 ว่าด้วยกรอบเชิงส่งเสริมการดำเนินงานความปลอดภัยและอาชีวอนามัย พ.ศ. 2549 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม 2559 เป็นการส่งเสริมให้มีการลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุและความเจ็บป่วยจากการทำงานให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล (ศูนย์ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย <https://www.shecu.chula.ac.th/home/content.asp?Cnt=216>)

ในสถานการณ์การระบาดของโควิด-19 สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยสวนดุสิต สำรวจความคิดเห็นของประชาชนเรื่อง “การดูแลสุขภาพของคนไทยในปี 2020” กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,135 คน สัปดาห์วันที่ 12 - 17 ธันวาคม 2563 พบว่า คนไทยหันมาดูแลสุขภาพตนเองมากขึ้น ร้อยละ 68.10 จากสถานการณ์ต่าง ๆ ในปี 2020 ทำให้คนไทยวิตกกังวลเรื่องสุขภาพมากขึ้น ร้อยละ 67.75 มีค่าใช้จ่ายในการดูแลสุขภาพมากขึ้นกว่าปีที่ผ่านมา ร้อยละ 59.38 สิ่งที่คุณดูแลสุขภาพของตนเองเป็นพิเศษ คือ การป้องกันตัวเองจากโควิด-19 ร้อยละ 89.48 รองลงมาคือ อาหารการกิน และการออกกำลังกาย โดยสิ่งที่สนใจอยากรู้เพิ่มเติมคือ เทคนิคในการดูแลสุขภาพตนเอง ร้อยละ 71.98 (สำนักงานข่าวอินโฟเควสท์ <https://www.infoquest.co.th/2020/54195>) ประกอบกับข้อมูลของศูนย์วิจัยกสิกรไทย ประเมินว่า มูลค่าตลาดเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์แบบพร้อมดื่ม ปี 2564 รวมน่าจะอยู่ที่ 1.97 - 1.99 แสนล้านบาท ปรับตัวดีขึ้นในรอบ 0.5 % - 1.5% จากฐานต่ำในปี 2563 ที่อัตราการเติบโตของเครื่องดื่มประเภทส่วนใหญ่หดตัว แต่เครื่องดื่มสุขภาพและตอบโจทย์เฉพาะกลุ่มเติบโตดีกว่าตลาด (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2564) ทำให้ในภาคอุตสาหกรรมเครื่องดื่มที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ต้องมีกำลังการผลิตมากยิ่งขึ้นเพื่อผลิตให้เพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งอุตสาหกรรมที่ผู้วิจัยสนใจจะศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรสาคร เป็นเขตพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคโควิด-19 รอบใหม่ที่มีจุดเริ่มต้นมาจากแรงงานข้ามชาติในจังหวัดสมุทรสาคร และเมื่อวันที่ 24 ธ.ค. 2563 ประกาศให้จังหวัดสมุทรสาคร เป็นพื้นที่สีแดงซึ่งเป็นพื้นที่ที่ควบคุมสูงสุด ในสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคโควิด-19 นอกจากต้องเพิ่มกำลังการผลิตแล้ว ยังต้องมีมาตรการการควบคุมความปลอดภัยของพนักงานในองค์กรมากยิ่งขึ้นด้วย เพราะเมื่อพนักงานในองค์กรมี

ความปลอดภัยจากการทำงาน มีสุขอนามัยที่ดี ก็จะเป็นกำลังสำคัญในการสร้างผลงานให้กับองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ เพิ่มโอกาสทางธุรกิจให้กับองค์กรต่อไป

ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญด้านความปลอดภัยในสุขภาพ ชีวิตและทรัพย์สินของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับอุตสาหกรรมน้ำผลไม้ในการหาแนวทางการป้องกันและการแก้ไขการประสบอันตรายจากการปฏิบัติงานต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

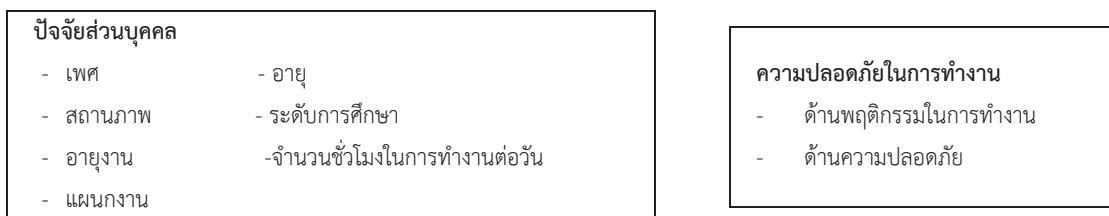
2.1 เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน และแผนกงาน แตกต่างกันทำให้ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกัน

4. กรอบแนวคิด



5. การทบทวนวรรณกรรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory) ของ H.W. Heinrich (อ้างถึงใน วิฑูรย์ สิมะโชคดี และ วีระพงษ์ เกลิมจิระรัตน์, 2547) ที่ได้ทำการวิจัยถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุอย่างจริงจังในโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ โดยสรุปว่าสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุมาจาก 1) สภาพแวดล้อมหรือภูมิหลังของบุคคล 2) ความบกพร่องผิดปกติของบุคคล 3) การกระทำหรือสภาพการณ์ที่ไม่ปลอดภัย 4) อุบัติเหตุ (Accident) 5) การบาดเจ็บหรือเสียหาย และผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังนี้ 1) พฤติกรรมในการทำงาน และ 2) ความปลอดภัย

6. วิธีการดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ พนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ทั้งหมด จำนวน 95 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม

กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้สูตรของ Taro Yamane (Yamane, 1967) โดยกำหนดที่ระดับความเชื่อมั่นเท่ากับ 95 % ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 77 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างชั้นภูมิ

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกแผนกงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม

แผนกงาน	จำนวนพนักงาน	กลุ่มตัวอย่าง	แผนกงาน	จำนวนพนักงาน	กลุ่มตัวอย่าง
แผนกบุคคล	4	3	แผนกบัญชีและจัดซื้อ	6	5
แผนกผลิตและบรรจุภัณฑ์	33	27	แผนกวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์	4	3
แผนกขนส่งสินค้า	15	12	แผนกผงชูรส	8	7
แผนกคลังสินค้า	13	11	แผนกวิศวกรรม	4	3
แผนกประกันคุณภาพ	8	6	รวม	95	77

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคำถามปลายปิด จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อายุงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน และแผนกงาน และ 2) ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน จำนวน 14 ข้อ โดยเป็นคำถามปลายปิดคำตอบที่ให้เลือกตอบมีลักษณะเป็นมาตราวัด 5 ระดับ

6.3 การทดสอบคุณภาพเครื่องมือ ในการทดสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ได้นำเอาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมาตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ดังนี้

6.3.1 นำแบบสอบถามที่ได้ออกแบบให้ผู้เชี่ยวชาญด้านทรัพยากรมนุษย์และสถิติ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงของวัตถุประสงค์ เนื้อหาและภาษาที่ใช้ หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อของแบบสอบถามให้มีความเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของคำถามวิจัย โดยมีดัชนีความสอดคล้อง (IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

6.3.2 การทดสอบหาค่าความเชื่อมั่น โดยคณะผู้วิจัยได้นำเอาแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดสอบกับกลุ่มคล้ายตัวอย่าง จำนวน 30 ราย แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เพื่อดูความเชื่อมั่นว่าอยู่ในระดับที่ยอมรับได้หรือไม่ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของตัวแปรปัจจัยความปลอดภัยในการทำงานมีค่าเท่ากับ 0.856 จากการทดสอบคุณภาพเครื่องมือในการเก็บข้อมูลนั้นผ่านเกณฑ์การทดสอบทั้ง 2 ข้อ

6.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลหลังจากปรับปรุงคุณภาพของแบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจนครบตามจำนวน 77 ราย

6.5 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนธันวาคม 2563 - เมษายน 2564

6.6 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการหาความถี่และร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานในการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานผลิตน้ำผลไม้ พีช สมุนไพร แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ด้วยสถิติการทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD

7. ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 50.6 ส่วนใหญ่มีอายุ 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 42.9 ส่วนใหญ่สถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 44.2 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 37.7 ส่วนใหญ่มีอายุงาน ประมาณ

1 - 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.8 ส่วนใหญ่มีชั่วโมงการทำงานวันละ 8 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 75.3 และอยู่แผนกผลิตและบรรจุภัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 35.1

ระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ดังนี้

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม

ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน	ค่าสถิติ		ระดับความพึงพอใจ
	\bar{X}	S.D.	
ด้านพฤติกรรมในการทำงาน	4.52	.473	มากที่สุด
ด้านความปลอดภัย	4.31	.388	มาก
ภาพรวม	4.41	.351	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่าระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านพฤติกรรมในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) ด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$)

2. ผลการเปรียบเทียบความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล เพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุปผลได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 3 ค่าสถิติ t

ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน	เพศ	
	t	Sig
ด้านพฤติกรรมในการทำงาน	3.782	.000
ด้านความปลอดภัย	.425	.672
ภาพรวม	2.686	.009

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า เพศของพนักงานแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในภาพรวมและด้านพฤติกรรมในการทำงาน เป็นไปตามสมมติฐาน ยกเว้นด้านความปลอดภัย

ตารางที่ 4 ค่าสถิติ one way ANOVA

ปัจจัยความปลอดภัยในการทำงาน	ด้านพฤติกรรมในการทำงาน		ด้านความปลอดภัย		ด้านภาพรวม	
	F	Sig	F	Sig	F	Sig
อายุ	4.284	.017	.138	.872	2.344	.103
สถานภาพ	3.792	.014	1.395	.251	3.138	.030
การศึกษา	2.211	.094	.523	.668	1.507	.220
อายุงาน	.947	.423	2.111	.106	1.930	.132
จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน	.612	.437	6.031	.016	3.510	.065
แผนกงาน	2.385	.025	3.220	.004	3.489	.002

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ สถานภาพ และแผนกงาน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปเป็นไปตามสมมติฐาน ยกเว้นปัจจัยด้านอายุ การศึกษา อายุงาน และจำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สรุปความแตกต่างได้ดังตารางที่ 4 จึงนำไปวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ผลการทดสอบ พบว่า ปัจจัยสถานภาพ ด้านพฤติกรรมในการทำงาน พนักงานที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ มีความคิดเห็นแตกต่างกับพนักงานที่มีสถานภาพโสด แต่งงาน และหย่าร้าง และด้านภาพรวม พนักงานที่มีสถานภาพโสด มีความคิดเห็นแตกต่างกับพนักงานที่มีสถานภาพแต่งงาน และพนักงานที่มีสถานภาพแต่งงานมีความคิดเห็นกับพนักงานที่มีสถานภาพแยกกันอยู่ ปัจจัยแผนกงาน ด้านภาพรวม พนักงานแผนกบัญชีและจัดซื้อ มีความคิดเห็นแตกต่างกับพนักงานแผนกวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์, แผนกประกันคุณภาพ พนักงานแผนกผลิตและบรรจุภัณฑ์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับพนักงานแผนกวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์, แผนกประกันคุณภาพ พนักงานแผนกวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับพนักงานแผนกขนส่งสินค้า, แผนกผงชูรส, แผนกคลังสินค้า พนักงานแผนกขนส่งสินค้า มีความคิดเห็นแตกต่างกับพนักงานแผนกประกันคุณภาพ และพนักงานแผนกคลังสินค้า มีความคิดเห็นแตกต่างกับพนักงานแผนกวิศวกรรม, ประกันคุณภาพ

8. อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยอภิปรายผลตามสมมติฐานจะเห็นได้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ เพศ สถานภาพ และแผนกงาน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สรุปเป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลทิพย์ เสงี่ยมชื่น และสุรมงคล นิมจิตต์ (2563) วิจัยเรื่องความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงาน บริษัท เอ็ม.เอส. เพรสท์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มีเพศ สถานภาพ และแผนกงานแตกต่างกัน มีความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยอายุ การศึกษา อายุงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลทิพย์ เสงี่ยมชื่น และสุรมงคล นิมจิตต์ (2563) วิจัยเรื่องความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงาน บริษัท เอ็ม.เอส. เพรสท์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มี ระดับการศึกษา และอายุงานแตกต่างกัน มีความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภวรรณ รัตนภิรมย์ (2558) ได้วิจัยเรื่อง พฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ กลุ่มบริษัท บีเอสเอฟในประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ กลุ่มบริษัท บีเอสเอฟในประเทศไทย จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับธานน ธนนต์สินธร (2557) ได้วิจัยเรื่อง การรับรู้ด้านความปลอดภัย และพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการ กรณีศึกษา บริษัท ปีโตรเลียมและปิโตรเคมีแห่งหนึ่ง ผลการวิจัย พบว่า พนักงานที่มีอายุ อายุการทำงาน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

9.1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้าน

พฤติกรรมในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.52$) แสดงให้เห็นว่าพนักงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม มีทัศนคติที่ดีให้ความสำคัญกับต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากที่สุด ตระหนักถึงความรู้สึกและห่วงหาขวัญอย่างมากที่สุด นำมาซึ่งความระมัดระวังในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งเป็นสิ่งที่พึงกระทำมากที่สุดในการปฏิบัติงาน แต่ถึงกระนั้น องค์กรก็ยังคงต้องมีการสร้างการรับรู้ เพื่อส่งเสริมให้พนักงานสร้างความตระหนักในเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง เพราะอุบัติเหตุต่าง ๆ สามารถเกิดได้ทุกเมื่อ หากผู้ปฏิบัติงานละเลย ส่วนด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.31$) แสดงให้เห็นว่าพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงคราม ยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านอัคคีภัยอยู่บ้าง ซึ่งองค์กรควรจัดอบรมการป้องกันอัคคีภัยเพื่อเพิ่มความรู้ทักษะและความชำนาญให้ตัวพนักงานมากขึ้น และจัดอบรมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่การอบรมให้กับพนักงานใหม่ พนักงานเก่าแต่มีการย้ายงานใหม่ มีการเข้าเครื่องจักรใหม่เข้าสู่สายการผลิต อบรมประจำปีเพื่อทบทวน เพราะหากพนักงานขาดความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งไปอาจเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

9.1.2 จากผลการวิจัย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ เพศ สถานภาพ และแผนกงาน แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในอุตสาหกรรมน้ำผลไม้แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรสงครามแตกต่างกัน ดังนั้น เพื่อประสิทธิภาพของการรักษาความปลอดภัยให้กับพนักงานในองค์กร องค์กรอาจต้องสร้างมาตรการด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานให้แตกต่างกันตามผลการทดสอบสมมติฐาน เพราะอาจมีความเป็นไปได้ที่ต่างเพศ ต่างสถานภาพ และต่างแผนกงานจะมีความพึงพอใจต่อความปลอดภัยในการทำงานต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แผนกงานที่ต่างกัน อาจมีวิธีการทำงาน การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักรที่ต่างกัน ในบางแผนกอาจมีความเสี่ยงในการทำงานมากกว่าอีกแผนกหนึ่ง จึงมีความพึงพอใจต่างกัน ด้านปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน จำนวนชั่วโมงในการทำงานต่อวัน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน จากผลการวิจัยนี้ องค์กรจึงสามารถนำมาใช้มาตรการด้านความปลอดภัยต่าง ๆ ด้วยมาตรการเดียวกันได้

9.2 ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

9.2.1 ควรศึกษาในปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยเพิ่มเติม เช่น ค่านิยมต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ทัศนคติ บุคลิกภาพ การรับรู้ อุปสรรค และวัฒนธรรมองค์กร เป็นต้น เพื่อให้ทราบตัวแปรอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานหรือไม่

9.2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในรูปแบบของการทำงานที่บ้าน (work from home) ในสถานการณ์โควิด 19 หรือยุค New normal

10. เอกสารอ้างอิง

- กมลทิพย์ เสี่ยมชื่น และสุรมงคล นิมจิตต์. (2563). ความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของพนักงาน บริษัท เอ็ม. เอส. เพรสท์ เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด. วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต. 16(2), 45 – 59.
- ชื่นฤทัย กาญจนนะจัตรา, กาญจนนา บุญตรีธรรมา และวรรณภา อารีย์. (2551). การศึกษาคุณภาพชีวิตคนทำงานในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ, นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธานน ธนนัดสินธ. (2557). การรับรู้ด้านความปลอดภัย และพฤติกรรมการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการกรณีศึกษา บริษัท ปีโตรเลียมและปิโตรเคมี แห่งหนึ่ง. วิทยานิพนธ์หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.

- วิฑูรย์ สิมะโชคดี และวีระพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์. (2547). **วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยในโรงงาน**. (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพมหานคร : สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ศุภวรรณ รัตนภิรมย์. (2558). **พฤติกรรมป้องกันอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ กลุ่มบริษัท บีเอสเอฟในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ศูนย์ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2562). **วันความปลอดภัยในการทำงานแห่งชาติ**. สืบค้นเมื่อ 1 เมษายน 2564, จาก <https://www.shecu.chula.ac.th/home/content.asp?Cnt=216>
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2564). **ตลาดเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ปี '64 คาดแตะ 2 แสนล้านบาท เครื่องดื่มสุขภาพและตอบโจทย์เฉพาะกลุ่มเติบโตดีกว่าตลาด**. สืบค้นเมื่อ 15 กุมภาพันธ์ 2564, จาก <https://www.kasikornresearch.com/th/analysis/k-econ/business/Pages/soft-drink-z3182.aspx>
- สำนักงานข่าวอินโฟเควสท์. (2564). **สวนดุสิตโพล พบคนไทยหันมาดูแลสุขภาพมากขึ้นปีนี้หลังโควิดระบาด**. สืบค้นเมื่อ 29 พฤษภาคม 2564, จาก <https://www.infoquest.co.th/2020/54195>
- Yamane,T. (1967). **Statistic: An introductory analysis**. (2nd ed.). New York: Harper & Row.